

שטר היתר עסקא מהודר להלוואה פרטית

הגדרות

"הלוואה" סכום כסף או שווה כסף שנותן המלווה _____ ללווה _____ . תנאי "ההלוואה" אינם מפורטים בשטר זה אלא בהסכם נפרד שנערך בין המלווה ללווה.

"המקבל" – אדם או גוף לרבות חברה ותאגיד מכל סוג שהוא, ו/או באי כוחם המקבלים כסף או שווה כסף במסגרת "הלוואה".

"המפקיד" – אדם או גוף, לרבות חברה ותאגיד מכל סוג שהוא, ו/או באי כוחם הנותנים כסף או שווה כסף למקבל במסגרת "הלוואה".

"ריבית" – סכום אותו מחזיר הלווה הנוסף על סכום ה"הלוואה", ומבלי לגרוע מכלליות האמור לרבות ריבית דריבית.

"פקדון" – חלק מה"הלוואה" וכן חלק בנכסי ועסקי המקבל, שעל פי תנאי שטר זה אינו בבעלות המקבל אלא באחריותו כשומר שכר. ברווח או בהפסד שיגרם לפקדון נושא המפקיד, כאשר חלק מן הרווח, על פי מה שסוכם בין הצדדים, ניתן למקבל כשכר על התעסקותו בהשקעה.

"עסקא" – מונח הלכתי הבא לבטא סוג של עסקה בין המפקיד ובין המקבל אשר מטרתה לאפשר למפקיד לקבל רווחים מהשקעתו מבלי לעבור על איסור ריבית. בעסקה זו מוגדרת חלק מה"הלוואה" כהלוואה החוזרת בזמן הפירעון בדיוק כפי שנתקבלה ללא תלות בשאלה האם המקבל הרוויח או הפסיד. חלק אחר של ה"הלוואה" מוגדר כפיקדון.

מבוא

המבוא לשטר וההגדרות מהווים חלק בלתי נפרד ממנו. הכותרות בשטר נועדו להקל על הקריאה בו אינן מחייבות ואינן מהוות חלק ממנו כלל ועיקר. הואיל והמלווה והלווה הח"מ אינם רוצים לעבור על איסור ריבית. לכן הח"מ מצהירים ומתחייבים כדלקמן:

1. הגדרת ה"הלוואה" כעסקא וכפיקדון

- א. "הלוואה" שיש בה חשש ריבית מכל סוג איסור שהוא, ואפילו מוזכר בה לשון ריבית או ריבית דריבית, תהיה ביד המקבל בתורת עסקא ע"פ הגדרתה במבוא לשטר. כמו כן מוסכם כי חלקו של המקבל יהיה מחצית מהרווח, ואם יהיה הפסד ישא המקבל ב-30% ממנו והמפקיד ב-70%. במקרים בהם סביר להניח שהסכום אותו ידרש המקבל לשלם עפ"י חלוקה זו יהיה נמוך מתנאי ה"הלוואה", תהיה ה"הלוואה" כולה ביד המקבל כפיקדון, כאשר חלקו של המפקיד ברווח הוא 90% וחלקו של המקבל 10%.
- ב. המקבל יעסוק בסכום דמי ה"הלוואה" בכל עסקיו ונכסיו הטובים, המותרים והמובחרים ביותר, בין בעסקיו ונכסיו הקיימים ובין בעסקים ונכסים שמכאן ולהבא.
- ג. בכל מקרה, לרבות מקרה בו לוקח את דמי ה"הלוואה" שלא למטרות השקעה ומסחר, מקנה המקבל למפקיד חלק בכל עסקיו ונכסיו הטובים, המותרים, והיותר מובחרים, בין אלו הקיימים ובין אלו שיקנה מכאן ולהבא. לפיכך כל רווח שיווצר למקבל מנכסיו ועסקיו הנ"ל, בין הקיימים ובין אלה שיהיו עד מועד

השבת הכספים, ייחשב מרווח העסקא ו/או הפיקדון. כל הרכישות והקניינים בדמי ה"הלוואה" ייעשו לטובת המפקיד באופן המועיל על פי ההלכה היהודית.

2. ברירת המחדל – תנאי ה"הלוואה" המוסכמים

- א. לשם מילוי חובתו של המקבל האמורה לעיל (סעיף 1.א.) יוכל המקבל לשלם למפקיד את הסכום שהוסכם ביניהם במסגרת תנאי ה"הלוואה", ומבלי לגרוע מכלליות האמור, לרבות שיעור יחסי מה"הלוואה" כולל הפרשי הצמדה למיניהם, הטבות, ומענקים חד פעמיים.
- ב. במידה וישלם המקבל למפקיד את הסכומים הנ"ל יהיה פטור מחובת הוכחה ומשבועה כפי שתובא להלן (סעיף 3) ומותר הרווח יהיה שייך למקבל לבדו.

3. הראיות הנדרשות

- א. על המקבל להוכיח שנהג ועסק בנאמנות בדמי ה"הלוואה", בהתאם לתנאי שטר זה, ולא יהיה נאמן על כך כי אם בשבועה חמורה עפ"י דיני ישראל. כמו כן לא יהיה נאמן על הרווח או אי הרווח, כי אם בשבועה חמורה עפ"י דיני ישראל, ועל הפסד הקרן לא יהיה נאמן כי אם בשני עדים כשרים ונאמנים ע"פ דיני ישראל.
- ב. במידה ולא יוכיח המקבל באופן האמור לעיל כי הסכום על פי תנאי ה"הלוואה" (הנוכח לעיל סעיף 2.א.) שונה מהסכום שע"פ תנאי העסקא ו / או הפיקדון (המפורטים לעיל בסעיף 1.א.) יידרש לשלם את הסכום המוגדר על פי תנאי ה"הלוואה".

כל תנאי השטר נעשו כתיקון חכמים בקנין היותר מועיל, בכלי הכשר לקנות בו, בב"ד חשוב מעכשיו, באופן שאין בו אסמכתא, כתיקון חכמים. חתימת הצדדים כמוה בהודאה בפני שני עדים על כל האמור בשטר.

על כך באנו על החתום היום: _____ ב _____

הלווה

המלווה